

tionsdokumenter. Resolutionsforslaget paa-lægger endelig Generalsekretæren fra Tid til anden at søge Oplysning om, i hvilket Omfang Regeringerne har set sig i Stand til at gennemføre Ligestillingsprincippet i deres Lovgivning overensstemmende med Haag-Konferencens Henstilling IV, hvorhos Raadet anmodes om paa Grundlag af de fremkomne Oplysninger at følge den offentlige Menings Udvikling for at afgøre, hvornaar den maatte have naaet et saadant Punkt, at det maatte være berettiget at fortsætte det internationale Samarbejde paa dette Omraade.

Efter endnu nogen Diskussion i 1. Udvalg, hvorunder Dr. *Max Huber* (Schweiz) understregede, at Folkeforbundet paa et Omraade, som det her omhandlede, maatte afholde sig fra at tage Parti for et bestemt Lovgivningssystem, blev Underudvalgets Resolutionsudkast vedtaget med 23 Stemmer mod 4 og 3 blanke Stemmer.

Den foreslaaede Resolution vedtoges derefter af Forsamlingen med 30 Stemmer, medens 9 Stater stemmer blankt.

VI. Økonomiske og finansielle Spørgsmaal.

1. Den økonomiske Krise og den internationale Handel.

Mellem den 12. og den 13. Forsamling har den økonomiske Komité holdt tre Møder, i Oktober 1931 og i Januar og Juni 1932, og hver Gang indgaaende beskæftiget sig med den økonomiske Krise og dens Indfyldelse paa Verdenshandelen.

I Komitéens Beretninger fremhæves navnlig følgende:

De Forholdsregler, Staterne har taget for at begrænse Indførslen og bringe deres Handelsbalance i Orden, kan kun virke til at forlænge og forværre Krisen; kun større Frihed for Handelen kan hjælpe mod Krisen; selvfølgelig vil et enkelt Land ikke alene kunne opgive de beskyttende Foranstaltninger, det har truffet; alle maa handle i Fællesskab, og Tilliden maa genoprettes. Den nuværende Tilstand er paradoksal. Debitor-Landene forsøger at begrænse deres Indførsel og forøge deres Udførsel; herover føler Kreditor-Landene sig truet og træffer Modforholdsregler; i Virkeligheden burde de sidste opmuntre de første til større Udførsel, idet Debitor-Landene kun vil kunne opfylde deres Forpligtelser, naar de kan forøge deres Handel.

Verdenshandelen var i Juni 1932 kun Halvdelen af, hvad den var i første Kvartal af 1929; mellem 20 og 25 Millioner Mennesker er arbejdsløse. Staterne finder stadig paa nye Restriktioner for Handelen og forøger tidligere bestaaende; ud fra den enkelte Stats Synspunkt er saadanne Forholdsregler nødvendige, ja maaske uundgaaelige, men taget som et Hele er de ødelæggende.

Det karakteristiske ved disse Forholdsregler er, at de stadig forøges, hvert nyt Skridt fremkalder et Modtræk, og for hver ny Forholdsregel vanskeliggøres den internationale Handel. Herved adskiller Tiden sig fra den nærmest foregaaende, hvor en Række Handelstraktater gav en vis Grad af Sikkerhed og Stabilitet i Handelsforbindelserne, der reguleredes af Mestbegunstigelsesprincippet. Nu sluttes kun sjældent Handelstraktater; Aftaler mellem Staterne gaar mere ud paa at begrænse end at udvide de gensidige Fordele; selv hvor der bestaar Traktater, omgaas deres Bestemmelser ved Kriseforanstaltninger. Hvad betyder en bunden Toldsats, hvis der indføres Valutatillægsafgift? Hvad betyder den traktatmæssigt sikrede Handelsfrihed, naar der indføres Indførselsforbud og Kontingentering, eller Køberne ikke kan opnaa den nødvendige Valuta?